

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить із вересня 1934 року.

17 жовтня 2015 року.

№11 (293)

РЕКТОР ДНУ ім. О. ГОНЧАРА, ПРОФЕСОР, ЧЛЕН-КОРЕСПОНДЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ М. В. ПОЛЯКОВ ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН ДНІПРОПЕТРОВСЬКА

Ректору ДНУ ім. О. Гончара, проф. М. В. Полякову присвоєно звання «Почесний громадянин міста Дніпропетровська».

Микола Вікторович – авторитетний учений у галузі механіки рідини та газу, очолює наукову школу з аеро- та гідромеханіки, видав 14 монографій, 12 навчальних посібників, 2 підручники, у тому числі з грифом МОН України.

Багато років він є Президентом Дніпропетровського відділення Малої академії наук, членом науково-методичної ради та комісії з державних нагород при голові облдержадміністрації. У 2010 році обраний депутатом міської ради Дніпропетровська.

М. В. Поляков – повний кавалер ордена «За заслуги» (I, II і III ступенів – 2006, 2003, 2000 роки відповідно), заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України, Премії ім. М. К. Янгеля НАН України, нагороджений медаллю «За заслуги перед вітчизняною космонавтикою». За рішенням уряду Франції Миколу Вікторовича нагороджено Академічною пальмовою гілкою Франції. Він має відзнаки «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області», нагороджений

дипломом «Видатний патріот Придніпров'я». Був переможцем регіонального конкурсу «Світоч Придніпров'я-2002» в номінації «Кращий діяч освіти Придніпров'я». Обраний «Ректором року» за результатами громадсько-рейтингового конкурсу «Людина року Придніпров'я» (2012).

Довідково: М. В. Поляков удостоєний медалей «Григорій Сковорода» НАПН України, Золотої медалі «За заслуги в освіті», відзначений знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти України» (2001), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2008). У 2012 році його обрано академіком Міжнародної академії астронавтики. М. В. Поляков – лауреат Державної премії України в галузі освіти (2013 р.) за цикл робіт з механіки та динаміки польоту літальних апаратів.

Має відзнаки «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області», «Мости дружби» – Азербайджан – Україна, «Gold medal» Американського біографічного інституту. Нагороджений «Зна-

ком злагоди» III ступеня, знаком «Софія Русова», відзнакою Державної служби України «За сумлінну працю», відзнакою ЦК Профспілки України «За соціальне партнерство». Лауреат міжнародних академічних рейтингів популярності «Золота Фортуна». Кілька років поспіль за результатами

конкурсу «Освітнянин року», що проводить тижневик «Освіта», ректор ДНУ ім. О. Гончара, професор М. В. Поляков обирається лауреатом у номінації «Лиш Храм збудуй», а в 2008 році нагороджений відзнакою Кращий освітянин року в номінації «Народ мій завжди буде».

За значний особистий внесок у розвиток науки та вищої школи відзначений орденами Святого Володимира, Преподобного Нестора Літописця, орденом Святого Станіслава IV ступеня та Преподобного Іллі Муромця II ступеня.

(За інформацією на сайті ДНУ ім. О. Гончара).

ПРО ПІДСУМКИ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ УНІВЕРСИТЕТУ У 2014/2015 н. р.

ІЗ ДОПОВІДІ РЕКТОРА, ПРОФ., ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА НАНУ М. В. ПОЛЯКОВА НА ЗБОРАХ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ 4 ВЕРЕСНЯ

• Освітній процес в університеті забезпечували 15 факультетів: механіко-математичний; фізико-технічний; фізики, електроніки та комп'ютерних систем; прикладної математики; хімічний; біології, екології та медицини; геолого-географічний; психології; суспільних наук і міжнародних відносин; історичний; української й іноземної філології та мистецтвознавства; економічний; міжнародної економіки; систем і засобів масової комунікації; юридичний; три центри (заочної та вечірньої форм навчання; післядипломної освіти; довузівської підготовки), п'ять коледжів і два ліцеї (фізико-математичний та інформаційних технологій).

• На 1 січня 2015 року за всіма напрямками та спеціальностями в університеті (без урахування коледжів) вищу освіту здобували 12999 студентів та 328 слухачів (понад 10500 осіб – на денній формі навчання, 183 – на вечірній і майже 2600 – на заочній). При цьому понад 4900 осіб здобували освітні рівні за кошти фізичних та юридичних осіб. Серед здобувачів більш як 270 іноземних громадян.

• Порівняно із 2010 роком кількість бакалаврів зменшилася на 19%, спеціалістів – на 18%. За освітнім рівнем «магістр» відбулося збільшення контингенту на 33%, що пояснюється змінами

терміну навчання з одного року на один рік і п'ять місяців. Найбільших змін зазнав контингент студентів за вечірньою формою навчання.

• У результаті щорічного скорочення контингенту за останні 5 років університет, порівняно із 2010/2011 н. р., втратив 11% студентів (17% – за контрактом).

Ситуація щодо контингенту студентів стабільна на факультетах: української й іноземної філології та мистецтвознавства; суспільних наук та міжнародних відносин; хімічному; прикладної математики.

П'ять факультетів мають контингент студентів менший 500 осіб: механіко-математичний; хімічний; юридичний; історичний; геолого-географічний.

• Найбільше студентів контрактної форми навчання (у % від загального контингенту) навчається на факультеті систем та засобів масової комунікації (65%); юридичному (61%) та міжнародної економіки (53%), а найменше – на механіко-математичному (2%); фізико-технічному факультетах і факультеті фізики, електроніки та комп'ютерних систем (по 4%).

• Порівняно з 2010 роком контингент іноземних студентів зменшився на 10%. Найбільше студентів-іноземців навчається на факультеті міжнародної економіки (10%); жодний іно-

земний студент не здобуває вищу освіту на історичному, факультеті.

• За результатами зимової і літньої сесій абсолютна (без «2») та якісна (на «4» і «5») успішність в університеті становлять: 81% і 46% – тобто не виконуються ліцензійні вимоги (90% і 50%) за рівнями «бакалавр» та «спеціаліст». Протягом двох років показники абсолютної та якісної успішності істотно не змінюються.

Лише на 12 напрямках підготовки («Образотворче мистецтво», «Соціальна робота», «Управління персоналом та економіка праці», «Менеджмент», «Радіоелектронні апарати», «Харчова технологія та інженерія», «Екологія, охорона навколишнього середовища», «Біотехнологія», «Лабораторна діагностика», «Теплоенергетика», «Статистика», «Психологія» (вечірня форма навчання) виконувалися ліцензійні умови щодо успішності (у %).

Три напрями підготовки, за якими виконали ліцензійні умови абсолютної успішності, але не виконали умови якісної успішності: «Туризм» (95/39), «Корекційна освіта» (93/45), «Філологія (французька)» (90/49).

Найвищу якість успішності під час сесії показали студенти напрямів підготовки: «Управління персоналом та економіка праці» факультету міжнародної економіки та «Радіоелектронні апарати»

факультету фізики, електроніки і комп'ютерних систем – 72%.

Стабільно низьку успішність показують студенти технічних напрямів (у процентах): «Авіа- та ракетобудування» (74/36), «Авіоніка» (71/36), «Радіотехніка» (68/48), «Прикладна механіка» (78/17), «Фізика» (76/25), «Прикладна фізика» (77/24), «Комп'ютерні науки» (69/21), «Механіка» (66/34), «Прикладна математика» (77/27).

Напрями підготовки, де найнижчі показники абсолютної/якісної успішності: у процентах – «Філологія (російська)» (74/35), «Філологія (українська мова та література)» (71/38), «Історія» (75/36). «Авіа- та ракетобудування» (74/36), «Авіоніка» (71/36), «Радіотехніка» (68/48), «Прикладна механіка» (78/17), «Фізика» (76/25), «Прикладна фізика» (77/24), «Комп'ютерні науки» (69/21), «Механіка» (66/34), «Прикладна математика» (77/27).

Найнижчу якість успішності мають студенти перших двох курсів денної форми навчання. Причому на другому курсі успішність трохи знижується. Краще навчаються третьокурсники, більше половини їх (51%) мають «4» та «5».

Найбільша кількість студентів, які склали екзаменаційну сесію на «відмінно», на факультетах: систем та засобів масової комунікації – 21%, економічному – 21%,

біології, екології та медицини – 19% та міжнародної економіки – 18%.

Найнижчий відсоток відмінників на історичному факультеті та факультеті психології – по 11%.

• Тільки на «відмінно» склали літню сесію 1257 студентів (15,5%), а зимову – 17,1%. Найбільше відмінників навчається на напрямах підготовки: «Управління персоналом та економіка праці» – 37%, «Екологія та охорона навколишнього середовища» – 33%, «Лабораторна діагностика» – 24,5%, «Програмна інженерія» – 25%. Найменше відмінників на напрямах: «Історія» – 11%, «Філологія (японська)» – 6%, «Прикладна механіка» – 4,3%.

А взагалі зменшується кількість відмінників і збільшується кількість студентів, які за результатами сесії мають борги.

• Кожний десятий студент, який навчається за скороченою програмою підготовки (на базі молодшого спеціаліста), за результатами літньої екзаменаційної сесії склав сесію на «відмінно», а кожен п'ятий мав заборгованість. Із числа студентів, які мають заборгованість, кожен третій мав по три і більше боргів. Найнижчі показники абсолютної/якісної успішності на таких напрямах підготовки: «Історія» (40/0%), «Біологія» (67/22%), «Програмна

інженерія» (62/33%). Жоден студент напряму «Історія (на базі молодшого спеціаліста)» не склав екзаменаційну сесію на «відмінно» та «добре». Кожний третій студент напряму «Біологія (на базі молодшого спеціаліста)» та кожний другий студент напряму «Програмна інженерія (на базі молодшого спеціаліста)» не склав сесію.

Кращий показник із абсолютної успішності – 93% та найбільша кількість відмінників (28%) у студентів напряму підготовки «Екологія та охорона навколишнього середовища (на базі молодшого спеціаліста)», але і тут якість успішності низька (48%).

• Підсумки сесії спеціалістів денної форми навчання такі: усього допущено до складання екзаменів 495 студентів. 78 студентів мали заборгованість (15,5%). Студенти, що мали три та більше заборгованостей, становлять 23% від кількості боржників. Абсолютна успішність складає 83%, якість успішності складає 54%. Тільки на «відмінно» сесію склали 114 студентів.

• Спеціальності денної форми, що мають 100-відсоткові показники абсолютної та якісної успішності: «Соціальна робота», «Археологія», «Технологія виробництва літальних апаратів», «Гідрологія».

(Закінчення на 2-ій стор.)

ЮВІЛЯРУ НА ПАМ'ЯТЬ

ГЕНЕРАТОР ІНТЕЛЕКТУ

20 жовтня 2015 р. відзначає своє 75-річчя ветеран університету, талановитий учений і педагог, патріот, знаний український історик Анатолій Григорович Болебрух. Понад півстоліття йому пощастило жити й працювати в одному з найстаріших класичних вишів України, де він пройшов загалом звичний для багатьох вихованців нашої Alma mater шлях – від студента до завідувача кафедри, декана факультету, доктора наук, професора, заслуженого працівника освіти України, мудрого керівника та наставника нових поколінь професійних істориків.

ДОБРЕ ЗНАЮЧИ А. Г. Болебруха по спільній роботі на історичному факультеті упродовж цих десятиліть, можу з певністю стверджувати: ключовим, фундаментальним імперативом його наукового кредо є пошук і встановлення «моменту істини», тобто правди історії, а життєвого – виявлення активної й послідовної громадянської позиції, твердих переконань, заснованих на вічних засадах доброчинності, справедливості, волеюбства, увіброне, що називається, з молоком матері правило жити чесно, відповідально, по совісті.

Позначилися, звісно, й дитячі поневіряння лиховісної воєнної пори, й не менш болісні часи повсюдного виживання (тим паче, коли в 6-літньому віці залишаєшся без мами), ну а «довершило справу» інтелектуальне середовище університету, «вигранювання» молодого дослідника у ході творчого спілкування з маститими вчителями – професорами Д. П. Пойдою, М. П. Ковальським, В. Я. Борщевським, А. М. Черненко та ін.

І хоч Анатолій Григорович, як, до речі, й усі ми, історики, зазнав цілком зрозумілих трансформаційних впливів новітньої української доби, зумовлених головним чином отриманою свободою творчості й доступом до потужних, раніше мало або зовсім невідомих інформаційних масивів вітчизняних архівів, проте завжди лишався самим собою, демонструючи повчальний взірць вірності основоположним теоретико-методологічним принципам наукового пізнання минулого. А це, як відомо, дорого коштує. Особливо в наш суперечливий час, позначений запеклою боротьбою з відносно нещодавньою вітчизняною історією.

Гадаю, не варто на сторінках університетської газети надмір захоплюватися компліментарною риторикою щодо заслуг ювіляра. Вони справді вагомі, визнані як в університеті, так і на загальнодержавному рівні, свідченням чого є його численні нагороди та звання, обрання дійсним членом Україн-

ської академії історичних наук. Викремлю бодай деякі, на мою думку, найсуттєвіші моменти.

ПЕРЕДУСІМ А. Г. Болебрух сформувався в університеті як самодостатній, високоінтелектуальний і всебічно ерудований фахівець, із всібітними шляхетними рисами та звичками, як скрупульозний, авторитетний дослідник з широкою палітрою інтересів в галузях історії, історіографії, історіософії, джерело- та літературознавства, культурології, політології тощо. Сумарний науковий доробок ученого складає майже півтори сотні опублікованих праць, у тому числі цілої серії монографій, навчальних посібників та хрестоматій, книг іншої духовної спрямованості, більшість із яких є по-справжньому креативними, новаторськими, слугуючи прикладом високої дослідницької культури й навіть своєрідним еталоном розв'язання серйозних наукових завдань.

За визнанням же самого Анатолія Григоровича, генеральним вектором його наукових студій поступово стали проблеми української і російської суспільної думки як інтелектуального ресурсу взаємодії влади та суспільства на обширному тлі євразійського геополітичного простору XVIII-XIX ст. Власне, цьому напрямку так чи інакше присвячені й обидві захищені ним дисертації (1972, 1989), і низка інноваційних видань, з-поміж яких виділимо монографічні твори «Передова общественно-политическая мысль второй половины XVIII века и царизм» (1979), «История общественной мысли XI – начала XIX вв.» (1993), «Нариси з історії громадської самовідомості (суспільна думка України та Росії XI – XIX ст.» (2008) та ін. Напевно, це основні роботи нашого колеги і друга, у яких повною мірою втілена в життя його концептуальна парадигма, внаслідок чого чимало артефактів з історії суспільної думки окресленої доби були, по суті, заново вписані в історіографічний процес.

Близькою за духом і змістовним наповненням до цих наукових проєктів А. Г. Болебруха є історико-персоналістична проблематика, вивчення життєдіяльності й поглядів плеяди діячів суспільної думки та історичної науки Росії і України XVIII-XIX ст. Новаторським підходом і концептуальною свіжістю вирізняються його дослідження з питань методології і методики аналізу різноманітних джерел з історії суспільної думки. Окремою «гілкою» такого роду студій є проблема вивчення художньої літератури з позицій історичного джерелознавства. Зокрема, аналітичній реконструкції була піддана проза XVIII-XIX ст., а найбільш знавчим авторським дитинцем стала ґрунтовна монографія «Мы – 200 лет тому назад» (2013).

У **БАГАТЬОХ ПУБЛІКАЦІЯХ**, виступах на конференціях і в пресі професор позиціонує себе одним із безкомпромисних борців з кон'юктурою в сучасній історичній науці, послідовним критиком т. зв. «довкола-наукової» історіографії й різновидів новітньої історичної міфології. Спеціальні його роботи присвячені загальним філософським роздумам з приводу невідворотних втрат частини нашої історико-культурної спадщини у пострадянські часи, взагалі про духовно-культурні виклики сучасності і про їхній вплив на інтелектуальне середовище, на світосприйняття і культуру поведінки нинішньої генерації наших співвітчизників. Важливо зазначити при цьому, що учений не тільки з боєм констатує наявність тривожної тенденції, а й пропонує конкретні шляхи виходу із ситуації культурного нігілізму і не лише стосовно історичної науки, а й щодо пострадянського соціуму в цілому.

Помітне місце у творчості А. Г. Болебруха займає історико-урбаністична проблематика, особливо у світлі системного вивчення історії Дніпропетровська. Саме він став ініціатором і душею авторського колективу при створенні двох фундаментальних праць з історії міста, які побачили світ на початку нового тисячоліття – «Дніпропетровські віхи історії» (2001) та «Історія міста Дніпропетровська» (2006), чим завершився важливий етап в організації такого дослідження в нашому краї. Щоправда, дискусії з окремих сюжетних ліній, й насамперед щодо дати заснування міста, тривають і донині, стимульовані останнім часом громадською кампанією з його перейменування.

ВОДНОЧАС Анатолій Григорович зробив значний внесок у вивчення історії рідного університету. Спочатку він фактично очолював підготовку перших двох видань (1988, 1993), а згодом як співавтор брав активну участь у структурній модернізації та інформаційному доповненні двох наступних (2003, 2008).

Професор залишив глибокий слід у пам'яті багатьох поколінь студентів-істориків і як неординарний лектор, педагог від Бога, який аж до свого виходу на пенсію (2012) блискуче читав низку нормативних і спеціальних навчальних курсів з полеографії, історіографії, історії суспільної думки та інших дисциплін.

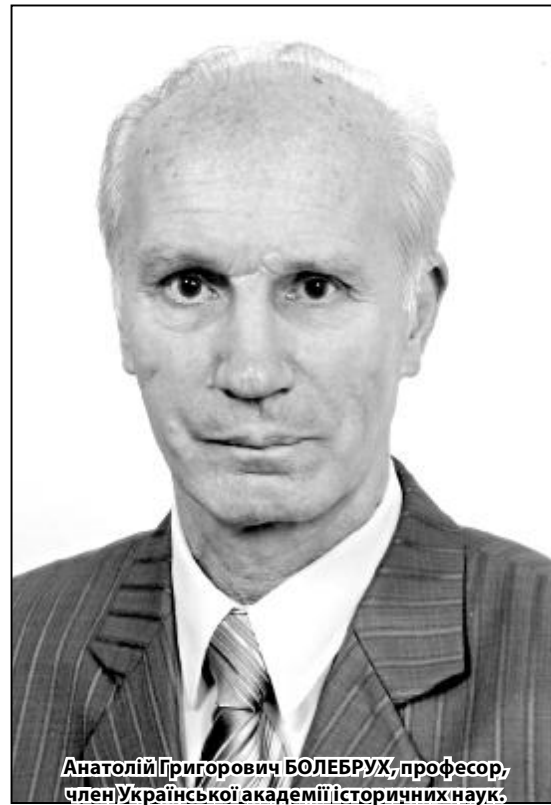
ПАРАЛЕЛЬНО з плідною науково-педагогічною діяльністю протягом 1970-1980-х рр. поступово розкрилася ще одна важлива грань характеру і внутрішнього потенціалу А. Г. Болебруха – його неабиякий організаторський хист, у чому особисто міг переконаватися, працюючи довгий час пліч-о-пліч з ним на історичному факультеті. Майже півтора десятиліття він працював

заступником декана, послідовно опікуючись вечірнім відділенням, потім науковою і навчальною роботою, а в квітні 1987 р. очолив факультет і теж на цілих 15 років (до 2002-го).

Зауважимо принагідно, що це був дуже складний, суперечливий період, повний драматичних перипетій у житті країни та університету, обумовлений агонією і розпадом СРСР, виникненням та становленням нової незалежної Української держави, період, який споводжувався глибокими і надзвичайно болісними трансформаційними процесами в усіх сферах суспільного життя, руйнацією усталених світоглядних орієнтирів, духовно-моральних цінностей, появою й утвердженням масової свідомості нових, щоправда, далеко не завжди кращих від попередніх. До того ж, то був час різкого, обвального падіння престижності освіти і науки, соціального статусу їх працівників, небувалою «відпливу інтелекту» за кордон.

Звичайно, усе це вносило елементи певної дисгармонії і напруженості в життєві будні колективу факультету, вимагаючи особливих виваженості, такту, делікатності з боку керівництва. Саме такий стиль управлінської культури й демонстрував у ті непрості роки декан А. Г. Болебрух, який чудово розумів, що життєдіяльність очолюваного ним підрозділу як ніколи була поставлена в жорстку залежність від особистісних і професійних якостей керівника. І він з честю витримав цей суворий іспит за право нести тяжку лідерську ношу, був натхненником і організатором багатьох важливих починань, справжнім генератором інтелекту та професіоналізму в колективі, залишившись при цьому високопорядно, скромною, чуйною людиною, із м'якою, доброзичливою манерою спілкування і вишуканим, тонким почуттям гумору.

Головне, що факультет за час болебрухівського «правління» зазнав істотних змін не тільки у площині організаційно-структурних перетворень, а й за престижно-іміджевим позиціонуванням. У результаті, спираючись на підтримку всього професорсько-викладацького корпусу, спільними зусиллями вдалося зберегти існуючі наукові школи та напрями й навіть приростити кадровий потенціал за рахунок

Анатолій Григорович БОЛЕБРУХ, професор, член Української академії історичних наук.

припливу низки нових докторів і кандидатів наук, відкрити кафедру історії України (1989), заснувати науково-дослідну лабораторію історії Придніпровського регіону (1990), реконструювати і відновити музей історії університету тощо.

Цілком заслужено пишається Анатолій Григорович і своєю безпосередньо причетністю до організації трьох нових спеціальностей у структурі істфаку – «правознавства», «політології», «соціології», які згодом виділилися в окремі юридичний та соціально-гуманітарний факультети, чим, нагадаю, завершився процес структурування соціогуманітарної освіти в університеті в межах існуючих тут на той момент напрямів підготовки фахівців такого профілю. Навряд чи слід зайвий раз повторювати, наскільки важко було це зробити наприкінці 1980 – початку 1990-х років.

СУМЛІННЕ ВИКОНАННЯ посадових обов'язків декана і завідувача кафедри історіографії та джерелознавства (1994-2006) А. Г. Болебрух поєднував із ефективною роботою у спеціалізованій вченій раді з захисту кандидатських (пізніше – докторських) дисертацій з історичних наук в університеті, яку він очолював упродовж 1988 – 2004 рр., активно сприяючи організаційному й фаховому забезпеченню атестації науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації. Особисто вчений підготував чотирьох докторів і дванадцять кандидатів наук.

ЩИРО ВИТАЄМО шановного Анатолія Григоровича з ювілєм, бажаємо йому життєвого та творчого довголіття, збереження сил, здоров'я, невичерпної інтелектуальної енергетики, нових цікавих і оригінальних творів на ниві історії.

В. ІВАНЕНКО, проректор, професор.
Фото з архіву редакції.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА ОГолошує конкурс на заміщення вакантних посад:

(документи на конкурс приймаються протягом 2 тижнів від дня опублікування оголошення в засобах масової інформації),

завідувача кафедри міжнародних відносин – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність наукового ступеня доктора політичних наук, вчене звання, стаж науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 5 років, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри порівняльної філології східних та англійських країн (китайська мова) – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність вищої освіти за спеціальністю «Мова і література (китайська)», наявність наукового ступеня кандидата філологічних наук, досвід науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 5 років, наукові публікації за профілем кафедри, володіння китайською мовою, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри адміністративного і кримінального права – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність наукового ступеня кандидата юридичних наук із спеціальності 12.00.08 (кримінальне право та

кримінологія; кримінально-виконавче право), досвід науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 1 року, мають наукові публікації, що відповідають профілю кафедри, вільне володіння державною мовою України),

старшого викладача кафедри радіоелектронної автоматики – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність вищої освіти магістра за спеціальністю «Прилади і системи неруйнівного контролю», закінчили аспірантуру, науково-педагогічний стаж роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 3 років, вільне володіння державною мовою України),

старшого викладача кафедри радіоелектронної автоматики – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність вищої освіти за профілем кафедри, науково-практичний досвід у галузі систем керування та контролю не менше 3 років, вільне володіння державною мовою України),

старшого викладача кафедри радіоелектронної автоматики – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність вищої освіти за профілем кафедри, науково-практичний досвід з неруйнівного контролю та науково-пе-

дагогічний стаж роботи не менше 3 років, вільне володіння державною мовою України),

викладача кафедри англійської філології – 1 штатна одиниця (повна ставка) (наявність диплома магістра зі спеціальності «Мова і література (англійська)», наявність публікацій у фахових та зарубіжних виданнях, закінчена аспірантура за спеціальності 10.02.04 германські мови, науково-педагогічний стаж не менше 2 років, вільне володіння державною мовою України) (документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня від дня опублікування оголошення в засобах масової інформації),

молодшого наукового співробітника НДІ біомоніторингу НДІ біології (д/б теми 1-290-15) – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістр за спеціальністю «біологія», закінчена аспірантура, наявність наукових публікацій за фахом, вільне володіння державною мовою України) (документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня від дня опублікування оголошення в засобах масової інформації),

доцента кафедри філософії – 1 штатна одиниця (1 ставка)

(наявність наукового ступеня кандидата філософських наук за спеціальністю 09.00.05 – історія філософії, наукові і навчально-методичні праці за профілем діяльності кафедри, досвід науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 3 років, вільно володіють державною мовою України),

доцента кафедри цивільного, трудового та господарського права – 1 штатна одиниця (0,5 ставки)

(наявність ступеня кандидата юридичних наук, наукові праці, що відповідають профілю діяльності кафедри, вільно володіють державною мовою України),

доцента кафедри гідрометеорології і геоології – 1 штатна одиниця (0,35 ставки)

(наявність ступеня кандидата географічних або технічних наук, вчене звання доцента, мають наукові публікації за напрямом діяльності кафедри, володіють іноземною мовою, вільно володіють державною мовою України),

викладача кафедри образотворчого мистецтва і дизайну – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність диплома освітнього рівня магістр зі спеціальності «Образотворче та декоративно-прикладне мистецтво»,

вільно володіють державною мовою України),

доцента кафедри адміністративного і кримінального права – 1 штатна одиниця (0,75 ставки)

(наявність наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 (Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право), мають наукові публікації, що відповідають профілю кафедри, вільно володіють державною мовою України) (документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня від дня опублікування оголошення в засобах масової інформації).

На конкурс приймаються документи: заява, особовий листок з обліку кадрів, фото 3х4, автобіографія, копія документів про вищу освіту (з пред'явленням оригіналу документа), копія диплома кандидата (доктора) наук, якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), копія атестації доцента (професора), старшого наукового співробітника, якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), список наукових робіт та винаходів (завірені за останнім місцем роботи).

Наша адреса: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус №1, кімн. 217, тел.: (056) 374-98-27.

СПОРТ – ЦЕ КРАСА

ПІДСУМКИ СПОРТИВНОГО ЖИТТЯ УНІВЕРСИТЕТУ У 2014/2015 н. р.

Фізичне виховання та спорт завжди залишаються важливою сторінкою студентського життя, яка приваблює й захоплює всіх, хто розуміє цінність здоров'я, гарного самопочуття і впевненості у власних силах.

Андрій ГОВОРОВ, студент гр. СП-12-1з. Дворазовий чемпіон Європи, призер Чемпіонату Світу з плавання.

Чемпіонат Дніпропетровської області з пляжного волейболу.

Час змінює наші уявлення про зміст фізичної культури, активного дозвілля та повсякденних спортивних вправ. Це налаштовує кафедру фізичного виховання та спорту на роботу зі студентами за новими принципами знань, де провідними вимогами стають їх особисте бажання, власний вибір та індивідуальний підхід. Скорочення обов'язкових навчальних програм стимулює кафедру до розвитку секційної роботи з сучасних видів спорту, покращенню спортивно-масової роботи, залученню до загального кола спортсменів-новачків і відомих уже пе-

реможців національного та міжнародного рівнів. В університетів традиційною є велика кількість спортивних заходів. Згідно з планами та положеннями про змагання у 2014/2015 н. р. проведені спартакіада з одинадцяти видів спорту, у яких узяли участь 1667 студентів, і спартакіада гуртожитків із шести видів спорту (162 учасники). Вони пройшли у два етапи, де відбулися й масові змагання у групах, на курсах, у гуртожитках, й запеклі фінальні змагання серед збірних команд факультетів та гуртожитків у складі як студентів, так і викладачів.

У пам'яті університетської родини збереглися незабутні враження від шести спортивних свят, змагань першоккурсників із легкої атлетики, спортивного орієнтування, плавання, настільного тенісу, баскетболу, кубку з футболу та волейболу, шахових турнірів, танцювально-спортивних шоу. Активну участь у проведенні спортивно-масових заходів брали студентські ради університету та факультетів. Традиційно відзначився спортивний актив фізико-технічного факультету, який влаштував цілу низку спортивних і розважальних заходів і

Артем БЕРЕГОВИЙ, аспірант фізико-технічного факультету. На Чемпіонаті Світу з історичного фехтування – друге місце.

Світлана КОЛЕСНИК, студентка гр. ПЗ-12-1. кандидат у майстри спорту з академічного веслування. На Кубку України і на Універсіаді України 2014/2015 р. р. – третє місце.

сприяв перемозі фізтеху у спартакіаді університету. Загалом у масових заходах взяли участь більше 9 тисяч студентів.

Сьогодні у спортивних секціях із 26 видів спорту займаються 411 студентів. Викладачі та співробітники університету мають змогу відвідувати секції з баскетболу, волейболу, футболу, бадмінтону, настільного тенісу, плавання тощо. У гуртожитках університету працюють спортивні кімнати, де студенти у вільний час мають змогу підзарядитися енергією й отримати задоволення від фізичних вправ. В університеті працює спортивно-оздоровчий центр, у якому займаються понад дві тисячі дорослих та дітей.

Наші спортсмени брали участь у змаганнях різного рівня. У фестивалі Дніпропетровської області серед вищих навчальних закладів з ігрових видів спорту 2014 року університет посів перше місце з

тенісу, настільного тенісу та пляжного волейболу, чотири призових місця – з футболу, волейболу, бадмінтону, регбі та третє загальне місце. В обласній універсіаді спортсмени ДНУ імені Олеся Гончара вибороли два перші місця з волейболу та настільного тенісу, чотири призові місця – з тенісу, бадмінтону, кульової стрільби й боротьби дзюдо.

Переможці обласних змагань взяли участь в Універсіаді України у складі збірних команд області з фехтування, настільного тенісу, жіночого волейболу, академічного веслування, бадмінтону, стрільби, дзюдо, де чемпіонами стали К. Леонов, який здобув право участі у Всесвітній універсіаді з бадмінтону, Є. Колесник – з академічного веслування. Третє місце посіли С. Натрус (веслування), В. Соловейчик (кульова стрільба).

Вагомий внесок у спор-

тивну скарбничку зробили чемпіони Світу з кікбоксингу Е. Алієв, призери чемпіонату Світу, чемпіони Європи А. Говоров із плавання, О. Шабельний із кікбоксингу, А. Береговий з історичного фехтування. Чемпіонами України у 2014/2015 р. р. стали К. Скорик, Е. Бондарець, Д. Кіхтьов (карате), К. Леонов (бадмінтон), П. Богомолів (фріфайт), Є. Вакулєнко (рукопашний бій), а призерами Чемпіонату України – В. Маврутенков (кікбоксинг), А. Аксьонов (карате), О. Ткачук (спортивне орієнтування), А. Сургунов (армспорт). При цьому О. Шабельний виконав норму майстра спорту міжнародного класу, а П. Богомолів – майстра спорту України.

Ти теж здатний стати на цей щабель спортивної слави!

О. ПАЛІЄНКО, голова спортивного клубу;
В. САРІЧЕВ, завідувач кафедри фізичного виховання та спорту.

ЗАСТЕРІГАЄ ЛІКАР

БОТУЛІЗМ

За даними фахівців санітарно-епідеміологічної служби Дніпропетровської області, у цьому році зареєстровано кілька випадків ботулізму. Постраждали їм в'ялену рибу домашнього приготування, придбану на стихійному ринку.

Ботулізм – не зовсім звичайне інфекційне захворювання. Безпосередньо від людини до людини або від тварини до людини воно не передається. Бактерія живе в кишечнику травоядних тварин, риб, не завдаючи їм шкоди. Вона також широко поширена у ґрунті і, за деякими даними, навіть здатна розмножуватися там. У несприятливих умовах бактерії утворюють «сплячу» форму – дуже стійкі спори. Вони витриму-

ють висушування, прямі сонячні промені і навіть кип'ятіння до п'яти годин.

Потрапивши у сприятливе середовище, спори виходять зі стану спокою, перетворюються в активні бактерії і починають виробляти токсин.

Ботулічний токсин – одна із найсильніших отрут, відомих сьогодні. Вважається, що цей токсин придатний для використання у вигляді біологічної зброї. Витримує дуже високі концентрації солі (до 16%); не руйнується при стерилізації консервів у домашніх умовах. У глибині консервних банок великої ємності токсин може залишатися навіть після стерилізації в автоклаві, тобто при температурі 120°C.

Найпоширеніші причини ботулізму – споживання домашніх овочевих, грибних і м'ясних консервів та продуктів із м'яса забитої без дотримання санітарних правил худоби, особливо якщо

цих правил не дотримувалися й у процесі приготування та зберігання домашніх ковбас, окостів і т. п.

Ботулізм не завжди однаково вражає всіх, хто споживав забруднені токсинами харчі. Накопичення токсину в густих і особливо твердих продуктах відбувається нерівномірно. Серед тих, що сиділи за одним столом, хтось може отримати смертельну без лікування форму ботулізму, хтось – легку, а хтось може залишитися здоровим. Захворювання найчастіше розвивається через 12-24 години після вживання небезпечного продукту, але в окремих випадках прихований період затягується до 10 і навіть 14 днів.

Уражаються м'язи, які забезпечують рухи очей, ковтання, мову – з'являється двоїння в очах, утруднення і навіть неможливість ковтання, гугнявість і нерозбірливість мови. У міру прогресування захворювання насту-

пають паралічі інших м'язових груп, у тому числі, які забезпечують дихання. У важких випадках без лікування вже на другий-третій день захворювання порушення дихання призводить до смерті.

Ботулізм вимагає лікування в умовах лікарні, а часто і в реанімації. У важких випадках паралічі нарастають швидко, тому при симптомах, які насторожують, треба звернутися до лікаря негайно, не заспокоюючи себе тим, що у решти, які вживали підозрілий харчовий продукт, усе в порядку.

Відрізнити ботулізм від інших захворювань з подібною картиною може тільки лікар.

Основні заходи попередження ботулізму:

- не рекомендується консервувати в домашніх умовах зелень, рибу та гриби;
- для консервування відбирайте лише свіжі, без ознак псування овочі і фрукти;
- ретельно за допомогою щітки

мийте овочі і фрукти, особливо ті, що мали контакт із ґрунтом;

- при консервуванні овочів, що не містять природну кислоту, додавайте оцтову або лимонну кислоту відповідно до рецептури;

- у домашніх умовах суворо дотримуйтеся правил стерилізації банок, кришок і режиму теплової обробки продуктів;

- зберігайте домашні консерви при низьких температурах, ні в якому разі не вживайте консерви з бомбажними банками;

- перед вживанням (якщо це дозволяє зробити вид продукту) рекомендується домашні консерви кип'ятити протягом 10-15 хвилин;

- не купуйте на вулиці виготовлені в домашніх умовах консервовані гриби та овочі в банках, з бомбажними кришками, солону, копчену, в'ялену рибу.

Т. ДИКЛЕНКО, ст. викладач кафедри клінічної лабораторної діагностики.

Передплачайте газету «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»!

ПЕРЕДПЛАТУ МОЖНА ОФОРМИТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ ОБЛАСТІ

«ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ» – щомісячна (крім серпня) газета Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара. Редактор Т. А. СОБКА

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара.

Адреса ДНУ ім. О. Гончара: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований аркуш. Друк офсетний. Ціна договірна.

Редакція приймає в газету матеріали, надруковані на комп'ютері 14 кеглем обсягом не більше сторінки-півтори А4, відредаговані, вичитані й підписані автором власноруч.

Редакція приймає фотографії на CD-дисках або на електронну пошту gazeta2@i.ua. Обов'язково додати роздруковану фото на папері з текстовими до них і власноручним підписом особи, яка ці фото до редакції надає. Фотографії повинні бути хорошої якості, мати роздільну здатність 300 dpi, у форматі TIF або JPG (бажано оригінальний файл з фотоапарата). Не приймаються зображення, завантажені з інтернету або вклеєні у Word.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність наведених у статті фактів відповідає автор. Листи, рукописи, ілюстрації не рецензуються і не повертаються.

Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування і скорочення прийнятих для опублікування текстів.

Редакція газети не уточнює дату виходу наступного номера газети. Претензії до публікації приймаються протягом місяця.

При передруках посилання на газету «Дніпропетровський університет» обов'язкове.

Газета набрана і зверстана в редакції газети «Дніпропетровський університет». Адреса редакції: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, кім. 204. Тел. 374-98-21.

Поштова скринька – біля редакції. Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua

Зам. 1405. Тираж 1700. ДП № 1631-366ПР від 7 грудня 2009 року. Газета віддрукована у друкарні ТОВ «Книга», м. Дніпропетровськ, вул. Автотранспортна, 23. Індекс 40448.